

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 sierpnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. / Deepak Mehta

(Sprawa C-521/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna i przemysłowa – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 4 – Legitymacja procesowa organizacji zbiorowej reprezentacji właścicieli znaków towarowych – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuły 12 – 14 – Odpowiedzialność podmiotu świadczącego usługi dzierżawy i rejestracji adresów IP pozwalające na anonimowe korzystanie z nazw domen i ze stron internetowych)

(2018/C 352/19)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Strona pozwana: Deepak Mehta

Sentencja

- 1) Artykuł 4 lit. c) dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane przyznać organizacji zbiorowej reprezentacji właścicieli znaków towarowych, takiej jak strona w postępowaniu głównym, legitymację do występowania we własnym imieniu o zastosowanie przewidzianych tą dyrektywą środków naprawczych w celu ochrony praw owych właścicieli oraz do wnoszenia we własnym imieniu powództw mających na celu egzekwowanie tych praw, pod warunkiem że dana organizacja jest uznana przez przepisy prawa krajowego za podmiot posiadający bezpośredni interes w obronie rzeczonych praw oraz że na podstawie tych przepisów owej organizacji przysługuje w tym celu zdolność sądowa, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuły 12, 13 i 14 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”), należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nich ograniczenia odpowiedzialności znajdują zastosowanie do podmiotu świadczącego usługę dzierżawy i rejestracji adresów IP pozwalającą na korzystanie z nazw domen internetowych w sposób anonimowy, taką jak usługa będąca przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym, pod warunkiem że usługa ta należy do kategorii usług, o których mowa w tych artykułach, i spełnia wszystkie odpowiednie przesłanki, czyli że działalność tego usługodawcy ma charakter czysto techniczny, automatyczny i bierny, co oznacza, że nie posiada on wiedzy na temat informacji przekazywanych lub przechowywanych przez jego klientów ani kontroli nad nimi oraz że nie odgrywa on aktywnej roli poprzez umożliwienie tym klientom optymalizacji ich działalności polegającej na sprzedaży online, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Gennaro Cafaro / DQ

(Sprawa C-396/18)

(2018/C 352/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione